

Plataforma per Catalunya ens fa por!

Ens afanyem, no cal dir-ho –i fins i tot estem disposats, amb el fraternal universalisme que ens caracteritza, a posar-nos al capdavant de la llista d'aquells que els donen suport i els defensen– a fer costat a Juana Dolores Martínez i Carles Bonet, els dos exregidors de Salt de Plataforma per Catalunya que han estat expulsats d'aquesta formació política (presumptament) per tenir parelles d'ètnies no estrictament catalanes. Amb major raó quan ambdós han declarat que senten temor per les represàlies que poden sofrir per part del seu antic partit polític. Quina abominació!

Com es pot permetre, en un “Estat social i democràtic de Dret, que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític” –d'acord amb el que consagra la infal·lible, sacrosanta, immaculada i immodificable *Constitución española*– que una persona tingui por per haver expressat lliurement les seves opinions? On s'és vist! Ni que fossin a Euskadi, formessin part d'un partit abertzale i haguessin gosat expressar alguna intolerable comentari sobre l'angèlica, insuperable i magnífic figura del monarca espanyol –i comandant suprem de les forces armades!

Com es pot admetre –en ple segle XXI, després de les monstruoses lliçons del devastador genocidi xenòfob i totalitari hitlerià (i del seu mirall soviètic asimètric, Stalin)– una vulneració tan flagrant de l'article 2n de la Declaració Universal dels Drets Humans, que estableix que “*Tothom té tots els drets i llibertats proclamats en aquesta Declaració, sense cap distinció de raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social, fortuna, naixement o altra condició*”? No tan sols és inadmissible políticament –i encara més moralment– sinó que cal exigir una protecció policial i judicial per als que se senten perseguits i amenaçats.

I cal exigir-ho perquè és fàcil d'imaginar com es deuen sentir la pobra Juana i el pobre Carles, (presumptament) embasardits per aquells que fins quatre dies eren els seus companys.

Perseguits per haver expressat les seves idees, per defensar allò en que creuen, per sentir-se estranys, exclosos i rebutjats, marginats i discriminats –quasi culpables d'algun pecat original que no sabrien ni entendre ni definir– pel sol fet d'ésser *diferents*, per no ésser com *la majoria*, per no formar part de la *generalitat*, de la *normalitat*, per no haver tingut el seny i la prevenció d'escollir parelles *pures* i *incontaminades*, que no provinguin directament d'una soca estrictament i neta catalana, d'una arrel ètnicament *superior*, per no comptar amb un color de pell *privilegiat pels déus i la història*...

Certament, és fàcil saber com es deuen sentir... És ben fàcil! Només cal posar-se en el lloc –en la carn i en la pell– de tots aquells que són ignominiosament perseguits o discriminats exclusivament per raons de *raça, color, sexe, llengua, religió, opinió política o de qualsevol altra mena, origen nacional o social*! Com ho haurien d'haver fet *la pobra Juana i el pobre Carles* abans de cometre la inexcusable aberració d'entrar a formar part d'una formació política (presumptament) xenòfoba i racista com Plataforma per Catalunya!

dijous 18 d'agost del mmxi

© Xavier Serrahima 2011

www.racodelaparaula.cat

Informació sobre els drets

